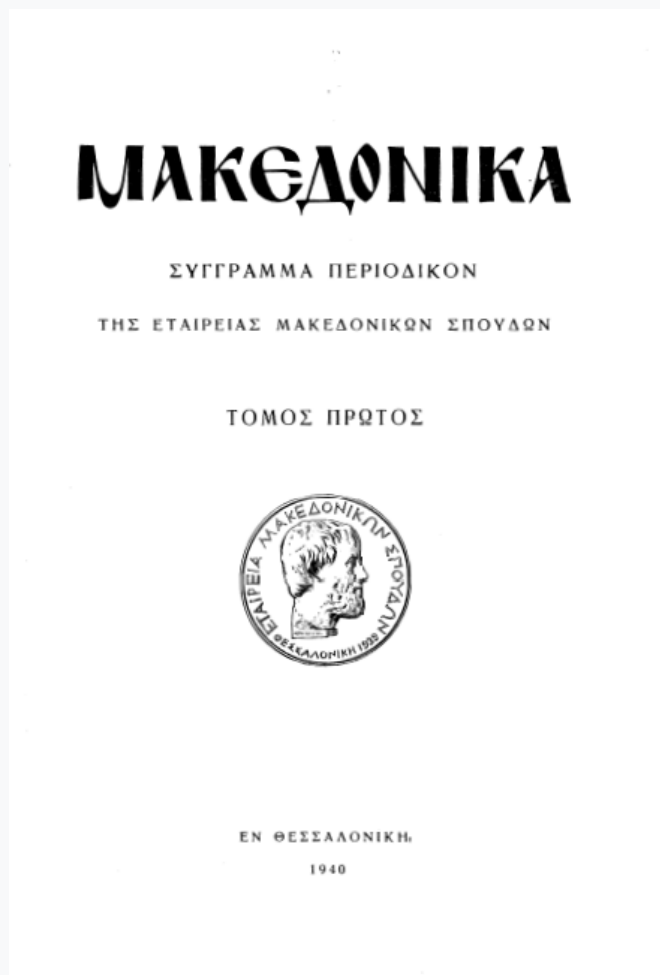

Μακεδονικά

Τόμ. 1

Κατάλογος των Μακεδόνων Φιλικών

Ιωάννης Βασδραβέλλης

doi: [10.12681/makedonika.9215](https://doi.org/10.12681/makedonika.9215)

Copyright © 2016, Ιωάννης Βασδραβέλλης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βασδραβέλλης Ι. (2017). Κατάλογος των Μακεδόνων Φιλικών. *Μακεδονικά*, 1, 519–525.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.9215>

Τὸ τραγοῦδι αὐτὸ μοῦ ἔδωκε ἀφορμὴ νὰ ζητήσω νὰ ἐξακριβώσω ἱστορικὰ τὴν ἔκτασι τῆς πυρκαϊᾶς αὐτῆς, ποὺ κατὰ τὰς διηγήσεις τῶν γερόντων φαίνεται πὼς κατεστρεψε ἓνα μεγάλο μέρος τῆς Βεροίας. Κατὰ τὴ λαϊκὴ παράδοση ἡ πυρκαϊὰ αὐτὴ βρῆκε τὴν πόλιν τῆς Βεροίας χωρὶς κατοίκους, γιατί ὅλοι εἶχαν πάει στὸ Μοναστήρι τῆς Καλῆς Παναγιάς (Παναγιά Δοβρὰ) λόγῳ τῆς γιορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ποὺ ἄλλοτε ἦταν μεγάλο θρησκευτικὸ πανηγύρι γιὰ ὅλη τὴν περιφέρεια τῆς Βεροίας.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἦρθε νὰ μᾶς τὸ περιγράψῃ πιὸ συγκεκριμένα μὲ «έν-θύμηση» ποὺ βρῆκα μὲ μέρα ἀνασκαλίζοντας τὰ παλιὰ εὐαγγέλια τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Βεροίας. Ἡ ἐνθύμηση αὐτὴ μαρτυροῦσε ὅχι πιά μόνο τὴν ἀλήθεια τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, ἀλλὰ ξεκαθάριζε καὶ τὴ χρονολογία του. Δίδομε τὸ κείμενό της γιὰ πρώτη φορὰ στὴ δημοσιότητα ὅπως ἔχει μὲ τὴν ὀρθογραφία του :

« Β' τῆς ἡμέρας
Ἡμέρα Παρασκευῇ
εἰς τὰς 8 ὥρας α'

Κατὰ τῷ 1864 Αὐγούστου 14

Ἐγγενεν μνιὰ μεγάλῃς καὶ τρομερῆς Πυρκαϊᾶς εἰς τὴν πόλιν Βεῶδιαν, ἐκάησαν σπίτια ὑπὲρ τὰ 100 καὶ ἐργαστήρια καὶ ἐμπορικὰ καταστήματα συμ-ποσούμενα ὑπὲρ τὰ 300.

Ἐκαταναλώθησαν εἰς τὸ πῦρ ὅκτι ἑκκλησίαις, καθὼς καὶ ἡ Μητρό-πολις καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον.

Ἐκάηκεν ἡ βιβλιοθήκη, θαυμαστὴ καὶ ἐξακουστὴ εἰς τὰς πέριξ πόλεις τῆς Μακεδονίας.

Καὶ ταῦτα ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ τοῦ Γρηγορίου Παπαθεοκλήτου οὐκ ἐνθῦμεισιν πάντων τῶν ἀναγνωστῶν ».

ΛΩΛΗΣ ΣΜΥΡΑΗΣ

7. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΦΙΛΙΚΩΝ

Ἡ ἰδέα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας διεδόθη καὶ ἐκαρποφόρησεν ἐν Μακεδονίᾳ κυρίως διὰ Μακεδόνων. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ τὰς Ἡγεμονίας τοῦ Δουνάβεως ὡς καὶ εἰς τὴν Νότιον Ρωσίαν πολλοὶ ἦσαν οἱ Μακεδόνες πρωτοπόροι τῆς ἰδέας ταύτης ¹⁾.

Ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία, καρπὸς τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ὅλων τῶν Ἑλλήνων, εἶναι δημιούργημα γνησίως ἐθνικόν. Ἐξῆπνεσε εἰς τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων τῆς ἀθανάτου ἐκείνης γενεᾶς τὸν ληθαργοῦντα συνεπείᾳ τῶν ἄλλε-

1. Λεπτομερεῖας περὶ τῆς δράσεως τῶν Μακεδόνων Φιλικῶν καὶ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ἐν Μακεδονίᾳ, βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν βραβευθεῖσαν ἐργασίαν μου «ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ 1796-1832», ἥτις ἐκτυπώθησα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν πρό τινας.

παλλήλων καὶ τραγικῶν ἀτυχημάτων πόθον τῆς φυλετικῆς ἐλευθερίας, τὸν ὁποῖον συνεκράτει εἰς τὰ στήθη του, μέχρις οὗτο ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, καὶ ἐπέτυχεν οὕτως ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ματαίως ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἀνέμενεν ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς ἡγεμόνας καὶ πολιτικοὺς τῆς Εὐρώπης, οὓς καὶ κατέπληξεν ἡ ἐξέγερσις τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Ὅταν ζῇ ἡ ψυχὴ τῶν λαῶν, παρ' ὅλα τὰ ἀτυχήματα, τὰ ἔθνη δὲν ἀποθνήσκουν, ἀλλὰ πολλάκις καὶ μεγαλουργοῦν.

Μεταξὺ λοιπὸν τῶν δημιουργῶν, τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἀγνῶν ἐκείνων στελεχῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ὑπῆρξαν καὶ οἱ εἰς τὸν παρατιθέμενον κατάλογον Μακεδόνες. Ὁ κατάλογος οὗτος βασιζέται ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης τῶν πηγῶν. Ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν πάτριον γῆν ἐκτελοῦντες φέρομεν εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τοὺς προπάτορας ἡμῶν, οἵτινες, ἀγωνισθέντες ὅπως ἡγωνίσθησαν, συνέβαλον καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἐλευθέρως Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

1. Οὕζουνίδης Μιχαὴλ

Ἐμπορος ἐκ Θεσσαλονίκης διαμένων εἰς Ὁδησσόν. Ἐμυήθη ὑπὸ Ν. Σκουφᾶ ἐν Μόσχᾳ τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1815. Τυχάνει ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας.

Ὁ Φιλήμων, Δοκ. Ἱστορ. Ἑλλήν. Ἐπαναστ., Α', σελ. 406, ἀναφέρει λανθασμένην χρονολ. Πρβλ. Β. Μέξα, Φιλικοί. Κατάλ. Ἀρχείου Σέκερη, 2 σελ. 1.

2. Φαρμάκης Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου, Χιλιάρχος

Στρατιωτικὸς ἐκ Βλάτσης Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ πρῶν ἀρχηγὸς ἀρματωλῶν, ἐτῶν 45. Ἐμυήθη εἰς Μόσχαν τὴν 2 Αὐγούστου 1817 ὑπὸ Ἐμμ. Ξάνθου, προήχθη εἰς ἀρχηγόν τῶν Ἀφιερωμένων τῆς Φ. Ε., καταστάς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἀποστόλων αὐτῆς. Ἐμύησε ἐκτὸς τῶν ἄλλων τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, τὸν ἐπίσκοπον Ἀρδαμερίου Ἰγνάτιον, τὸν Κυριακὸν Κουμπάρην καὶ ἵδρυσεν τὰ ἐν Χαλκιδικῇ, Βερμίου καὶ Ὀλύμπῳ κέντρα τῆς Φ. Ε.

Πρβλ. Ι. Φιλήμωνος, Δοκ. Φιλ. Ἑτ. 199. Τοῦ αὐτοῦ, Δοκ. Ἱστορίας Ἑλλ. Ἐπαν. Α', σελ. 259, 374, 415. Ι. Κανδηλώρου, Φιλ. Ἑταιρεία σελ. 158, 189, 206, 212, 226. Β. Μέξα, Φιλικοί, σελ. 4, 8, 19, 24. Οἰκονόμου, Ἱστορ. Ἑλλ. Παλιγγεν., σελ. 89. Παρ' ὅλας τὰς διαμάχας Σκουφᾶ — Ἀναγνωστοπούλου ἡμεῖς τὸν Ξάνθον θεωροῦμεν τελικὸν ἀνάδοχον τοῦ Φαρμάκη.

3. Ἀργυρόπουλος Δημήτριος

Διπλωμάτης ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ πρόξενος τῆς Ρωσσίας εἰς Γαλάζιον. Πιθανώτερος κατηχητὴς ὁ Γ. Λεβέντης κατὰ τὸ ἔτος 1818.

Πρβλ. Φιλήμωνος, Δοκ. Ἱστ. Α', σελ. 388.

4. Λασσάνης Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου

Καθηγητὴς τῆς φιλολογίας ἐκ Κοζάνης, ἐτῶν 25. Ἐμυήθη ἐν Ὁδησσῷ τὴν 1 Μαρτίου 1818 ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Πεντεδέκα.

Πρβλ. Β. Μέξα, Φιλικοί, σελ. 6. Ἀνακριβῶς ὑπὸ τοῦ Φιλήμονος φέρεται ὡς ἀνάδοχος ὁ Γαλάτης. Πρβλ. Δοκίμιον Ἱστορ. Α', σελ. 399.

5. **Ὀλύμπιος Γεωργάκης τοῦ Νικολάου**

Στρατιωτικός ἐκ Λειβαδίου τοῦ Ὀλύμπου καὶ πρῶν ἀρχηγὸς ἀρματωλῶν τῆς οἰκογενείας Λαζαίων ἐτῶν 45. Ἐμυήθη κατὰ τὸ ἔτος 1817 ἐν Ἰασίῳ πιθανώτατα ὑπὸ τοῦ Γ. Λεβέντη. Ἐκ τῶν συναρχηγῶν τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ἡγεμονίων καὶ ὁ σύνδεσμος Ἑλλήνων καὶ Σέρβων πατριωτῶν μύησας εἰς τὴν Φ. Ε. τὸν ἀρχηγὸν τῶν Σέρβων Καραγεώργην.

Φιλήμονος, Δοκ. Ἰστ. Α', σελ. 93, ἔνθα ἀνακριβῆς ἡ χρονολογία μύησεως. Α. Γούδας, Τ. Ε. σελ. 133, 399. Κανδηλώρου, Φιλ. Ἐτ. σελ. 189. Ι. Κ. Βασδραβέλλη, Οἱ Μακεδόνες εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνας, 1796·1832, σελ. 40.

6. **Χρῦσανθος, Ἀρχιεπίσκοπος Σεργῶν**

Ἐκ τοῦ χωρίου Γραμματικόβου τοῦ Νομοῦ Κοζάνης, ἐτῶν 51. Ἐμυήθη εἰς τὰς Σέρρας ὑπὸ τοῦ Ἱ. Φαρμάκη τὴν 15 Αὐγούστου 1818.

Πρβλ. Μέξα, Φιλικοί, σελ. 12. Φιλήμονος, Δοκ. Ἰστ. Α', 376.

7. **Νικηφόρος Ἰβηρίτης, χαρτοφύλαξ**

Μοναχὸς τῆς μονῆς Ἰβήρων καὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Πιθανώτερος κατηχητὴς ὁ Ἱ. Φαρμάκης.

Πρβλ. Οἰκονόμου, Ἰστ. Ἑλλ. Παλιγ. σελ. 90.

8. **Παπᾶς Ἐμμανουὴλ τοῦ Δημητρίου**

Τραπεζίτης καὶ μεγαλέμπορος ἐκ τοῦ χωρίου Δοβίστα τῶν Σεργῶν, ἐτῶν 47. Ἀρχιταμίας τῆς Φ. Ε. ἐν Κωνιπόλει καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Χαλκιδικῇ καὶ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ. Ἐμυήθη ἐν Κωνιπόλει τὴν 21 Δεκεμβρίου 1819 ὑπὸ Κωνστ. Παπαδάτου.

Πρβλ. Ἱ. Φιλήμονος, Δοκ. Ἰστ. Α', 406, 335, 202. Χρυσάλλης τόμ. Δ', σελ. 410. Β. Μέξα, Φιλικοί, σελ. 66-67.

9. **Δραγούμης Μάρκος Παχάρνικος**

Ἀξιωματοῦχος ἐκ Βογαταικοῦ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἐτῶν 51. Ἐμυήθη ἐν Κωνιπόλει τὴν 15 Δεκεμβρίου 1820 ὑπὸ Σταύρου Χαχαμάκη.

Πρβλ. Β. Μέξα, Φιλικοί σ. 78. Κ. Ἀμάντου, πρόλογος εἰς Ἱστορ. Ἀναμν. Ν. Δραγούμη σελ. θ'.

10. **Σκανδαλίδης Ἰωάννης**

Διδάσκαλος ἐκ Θεσσαλονίκης διαμένων ἐν Ὁδησσῷ. Ἐμυήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 6 Δεκεμβρίου 1819 ὑπὸ Ἀριστ. Παπᾶ.

Β. Μέξα, Φιλικοί, σελ. 66. Πρβλ. Φιλήμονος, Δοκίμ. Α', σελ. 411.

11. **Καρατάσιος Ἀναστάσιος ἡ Γέρω Καρατάσιος**

Ἀρχηγὸς ἀρματωλῶν τοῦ Βερμίου ἐκ τοῦ χωρίου Δοβρᾶ τῆς Βεροίας ἐτῶν 54. Στρατιωτικός ἡγέτης τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Βερμίου μνηθεὶς μερίμνη τοῦ Φαρμάκη καὶ τοῦ ἐπισκόπου Ἀρδαμερίου Ἰγνατίου.

Φιλήμονος, Δοκ. Φιλ. Ἐτ. σ. 316. Φιλήμονος, Δοκ. Ἰστ. Α' σ. 227. Τ. Κανδηλώρου, Φιλ. Ἐτ. σ. 429. Ι. Κ. Βασδραβέλλη ἔνθ' ἄνωτ. σ. 198.

12. Γάτσος Ἀγγελῆς

Ἀρχηγὸς ἄρματωλῶν τῆς Ἑδέσσης ἐκ τοῦ χωρίου Σαρακινόβου ἐτῶν 49. Ὑπαρχηγὸς τοῦ Καρατάσιου ἐν Ναούσῃ μνηθεὶς ὡς καὶ αὐτός. Αὐτόθι.

13. Ὀλύμπιος Διαμαντῆς τοῦ Νικολάου

Ἀρχηγὸς ἄρματωλῶν τῶν Πιερίων ἐκ Φτέρης τῆς Κατερίνης. Ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀλύμπου, τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἐκ τῶν συναρχηγῶν τῆς Μακεδονικῆς Λεγεῶνος, μνηθεὶς ὡς καὶ οἱ ἀνωτέρω. Αὐτόθι.

14. Ζαφειράκης Θεοδοσίου, Λογοθέτης

Πρόκριτος ἐκ Ναούσσης καὶ πολιτικὸς ἡγέτης τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Βερμίου, ἐτῶν 49. Ἐμυήθη κατὰ τὸ ἔτος 1820 ὑπὸ Σ. Πολυδώρου πιθανώτατα.

Φιλήμονος, Δοκ. Φ. Ἐτ. σ. 319. Ἀνακριβὲς τὸ τοῦ Φιλίππιδου διττὸν ἀνάδοχος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ διδάσκαλος Πλακίδας. Ν. Φιλίππιδου, Ἐπαναστάσεις Ναούσσης σ. 34.

15. Ναοὺμ Παναγιώτης

Ἀγωνιστὴς ἐξ Ἑδέσσης. Ἄγνωστον ὑπὸ τίνος μνηθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1820 εἰς τὴν Βεσσαραβίαν, κατήλθεν εἰς Ἑδεοσαν καὶ συμμετέσχε τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Βερμίου.

Εἰς τὴν Ἑθνικὴν βιβλιοθήκην (Τμήμα χειρογράφων) ὑπάρχει ἐπιστολὴ μὲ τὰ σήματα ἀφιερώσεως καὶ καθιερώσεως τῶν Φιλικῶν ὑπὸ χρονολ. 24)10 1820, ἀποσταλεῖσα ἐκ Κισνοβίου ἀπὸ τὸν Ναοὺμ πρὸς τὸν ἐν Ὁδησσῷ Γ. Λασσάνην. Πρβλ. Ἰ. Κ. Βασδραβέλλη, ἔνθ' ἄνωτ. σελ. 231.

16. Ζιάκας Γιαννούλας

Ἀρχηγὸς τῶν ἄρματωλῶν Γρεβενῶν — Πίνδου ἐκ Μακρυνόρους τῶν Γρεβενῶν. Ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ του, ἄγνωστον ὑπὸ τίνος μνηθεὶς.

Πρβλ. καὶ Ἑλλ. Ἐγκυκλοπ. ἔκδ. Μακρῇ τόμ. ΙΒ' σελ. 47.

17. Κυρίμης Ἀπόστολος

Ὑπαρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ Ζιάκα ἐκ τοῦ χωρίου Τσιούργιακας τῶν Γρεβενῶν, ἄγνωστον ὑπὸ τίνος μνηθεὶς.

Αὐτόθι.

18. Περγίκης Νάνος τοῦ Χριστοδούλου

Ἐμπορος ἐκ Βεροίας, διαμένων εἰς Βουκουρεσίον ἐτῶν 40. Ἐμυήθη ὑπὸ Κωνστ. Πεντεδέκα τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1818.

Ἰ. Φιλήμονος, Δοκ. Ἰστ. Α' σ. 408. Β. Μ. ἔξ α, Φιλικοί, σελ. 12.

19. Μασᾶς Γκίκας

Ἐκ Κλεισούρας ἐτῶν 38. Ἐμυήθη τὴν 18 Δεκεμβρίου 1818 ὑπὸ Παπαγεωργίου Ἀθανασίου ἄγνωστον ποῦ.

Πρβλ. Β. Μ. ἔξ α, Φιλικοί, σελ. 28.

20. Σακελλίου Μόσχος

Ἐμπορος ἐκ Θεσσαλονίκης ἐτῶν 33 διαμένων ἐν Σμύρνῃ. Ἐμυήθη τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1818 ὑπὸ Μιχ. Παπάζογλου.

Αὐτόθι σελ. 62.

21. Σκανδαλίδης Ἀθανάσιος

Ἐμπορος ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐμυήθη κατὰ τὸ ἔτος 1820 ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ Δημ. Ὑπάτρου.

Αὐτόθι σελ. 66. Πρβλ. Φιλικήμονος, Α', σελ. 411. Τοῦ αὐτοῦ, Φιλ. Ἔτ., σελ. 316.

22. Νεδέλκος Δουνιάς

Μακεδὼν διαμένων ἐν Κων)πόλει, ἐτῶν 24. Ἐμυήθη ὑπὸ Στ. Χαχαμέκη κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1821.

Αὐτόθι σελ. 79.

23. Νεδέλκος Νικόλαος

Μακεδὼν διαμένων ἐν Κων)πόλει, ἐτῶν 21. Ἐμυήθη ὑπὸ Δημ. Ἀναγνώστου κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1821.

Αὐτόθι.

24. Γεωργιάδης Καλλίνικος

Μακεδὼν διδάσκαλος. Ἐμυήθη κατὰ τὸ ἔτος 1820 εἰς Γαλάζιον ὑπὸ Δημ. Θέμελη.

Φιλικήμονος, Δοκ. Ἰστ. Α', σελ. 390.

25. Καμινάρης Κυριακὸς τοῦ Χρίστου

Ἐμπορος ἐκ Καστορίας διαμένων εἰς Βουκουρέστιον. Ἐμυήθη ὑπὸ Κ. Σαΐτση κατὰ τὸ ἔτος 1819.

Αὐτόθι σελ. 395.

26. Λασπᾶς Νικόλαος ἢ Ἀναγνώστης

Πολιτικὸς ἐκ Σιατίστης. Ἐμυήθη τὸ ἔτος 1819 εἰς Ἰωάννινα ὑπὸ Κωνστ Πεντεδέκα.

Φιλικήμονος, Δοκ. Α', σελ. 399. καὶ Φ. Ἔτ. σ. 210. Πρβλ. Ἰ. Θεοφανίδου, Ἀρχ. Κολοκοτρώνη Β', σ. 29. Ἰ. Κ. Βασδραβέλλη, ἔνθ' ἄνωτ. σελ. 146.

27. Μπαλᾶνος Χριστόδουλος

Ἐμπορος ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐμυήθη ἐν Θεσ)νίκῃ κατὰ τὸ ἔτος 1820 ὑπὸ Δημ. Ὑπάτρου.

Αὐτόθι σελ. 403.

28. Μπακάλογλους Πανταζῆς

Θεσσαλονικεὺς, μηθεὶς ἄγνωστον πότε ὑπὸ Ἰσαυρίδου.

Αὐτόθι, σελ. 403.

29. *Μπλαδάκης 'Ιωάννης*

Μακεδών στρατιωτικός. Έμυήθη κατά τὸ ἔτος 1820 εἰς Κισνόβιον Βεσσαραβίας ὑπὸ Ἑμμ. Ξάνθου.

Αὐτόθι, σελ. 404.

30. *Μπουδέλης 'Αναστάσιος τοῦ 'Ιωάννου*

Γραμματεὺς ἐμπόρου Μακεδών. Έμυήθη κατά Ἰανουάριον τοῦ 1821 ἐν Ὁδησσῷ ὑπὸ Στ. Κουμπάρη.

Αὐτόθι, σελ. 404.

31. *Πολύδωρος Στέργιος*

Έμπορος ἐκ Θεσσαλονίκης, ἔνθα ἐμυήθη κατά τὸ ἔτος 1820 ὑπὸ Δημ. Ὑπάτρου.

Αὐτόθι, σελ. 409.

32. *Σκαρλάτος 'Ιωάννης*

Έμπορος ἐξ Ὀλύμπου. Έμυήθη κατά τὸ ἔτος 1819 εἰς Βουκουρέστιον ὑπὸ Γρηγ. Δικαίου Παπαφλέσσα.

Αὐτόθι, σελ. 411.

33. *Τραμπάζογλους Νικόλαος*

Έμπορος ἐκ Θεσσαλονίκης. Έμυήθη κατά τὸ ἔτος 1821 εἰς Ἰσμαήλ ὑπὸ Ἰωάν. Βελισσαρίου.

Αὐτόθι, σελ. 414.

34. *Πηλιάδης Ἀλέξανδρος τοῦ 'Ιωάννου*

Έκ Θεσσαλονίκης ἔμπορος διαμένων ἐν Ὁδησσῷ. Έμυήθη ὑπὸ τοῦ Στρατηγοπούλου κατά τὸ ἔτος 1821.

Αὐτόθι, σελ. 409.

35. *Κασομούλης Νικόλαος τοῦ Κώστα*

Έμπορος ἐκ Σιατίστης ἐτῶν 23. Έμυήθη ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1821 ἐν Σμύρνῃ ὑπὸ Μιχαήλ Ναύτη, ἱατροῦ ἐκ Κρήτης.

Πρβλ. Ν. Κ α σ ο μ ο ὕ λ η, Ένθυμήματα Στρατιωτικά, ἔκδοσις Γ. Βλαχογιάννη, τόμ. Α', σελ. 193.

36. *Κασομούλης Κώστας*

Έμπορος ἐκ Σιατίστης διαμένων προσωρινῶς εἰς Σέρρας, ἔνθα ἐμυήθη κατά τὰς παραμονὰς τῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του Νικ. Κασομούλη. Αὐτόθι, σελ. 135. Ἰ. Κ. Βασδραβέλλη, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 94.

Σημείωσις. Έκ τῆς προσεκτικῆς μελέτης τῶν ἐν Μακεδονίᾳ προεπαναστατικῶν καὶ ἐπαναστατικῶν συμβάντων προκύπτει ἀναμφισβητήτως ὅτι οἱ κατωτέρω ἀναγραφόμενοι Μακεδόνες ἀνεμίχθησαν ἐνεργῶς εἰς τὴν κίνησιν τῶν Φιλικῶν. Παρ' ὅλας τὰς προσωπικὰς μας ἐρεῦνας, αἵτινες ἔφθασαν καὶ μέχρι τῶν οἰκογενειακῶν ἀρχείων, δὲν κατωρθώσαμεν ν' ἀνεύρωμεν σαφεῖ στοιχεῖα, πείθοντα περὶ τῆς μυσήσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἰδέαν τῶν Φιλικῶν;

1) Μητροπολίτης Γρεβενῶν Ἀνθιμος, 2) Μητροπολίτης Κίτρους Μακάριος, 3) Μητροπολίτης Σιατίστης (Σισανίου) 4) Γ. Νιδόπλιος Ρούσης πρόκριτος καὶ ἀγωνιστὴς Σιατίστης, 5) Παπαγόρας Σιατιστεύς, 6) Γ. Βαβαρέσκος Καστοριεύς, 7) Πρόκριτος Βάλτας Γιαννιὸς Χατζηχριστοδούλου, 8) Πρόκριτος Πολυγύρου Παπαγεωργάκης, 9) Ἀργυρὸς Ταρπουχτῆς Θεσσαλονικεὺς, 10) Ἰωάννης Καυταντζόγλου Θεσσαλονικεὺς, 11) Ἀ. Κυδωνιάτης Θεσσαλονικεὺς, 12) Γ. Πάϊκος Θεσσαλονικεὺς, 13) Ἀγαθόνικος Θεσσαλονικεὺς, 14) Κυριακὸς Τοσίτσας Θεσσαλονικεὺς, 15) Τάτης Θεσσαλονικεὺς, 16) Γεώργιος Σῦρος (Συρόπουλος) ἀρματωλὸς τῶν Χασίων, 17) Λιόλιος Λάζος ἀρματωλὸς τῆς Μηλίδας.

I. K. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ

8. ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

1. Συμπληρωματικὰ περὶ τῆς ἐκ Κοζάνης οἰκογενείας τῶν ἐν Αὐστρίᾳ διαμενόντων Καραγιάννη — von Karajan.

Περὶ τῆς οἰκογενείας τῶν Καραγιάννη — Karajan ἔγραψεν ἑκτενὲς ἄρθρον ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Θεσπικῇ Πανεπιστημίου κ. Α. Σιγάλας εἰς τὸ Ἡμερολόγιον Δυτικῆς Μακεδονίας τοῦ 1932 σελ. 167 - 177. Τὸ ἄρθρον τοῦτο περιστρέφεται περὶ τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Ἰωάννου Καραγιάννη Γεώργιον Καραγιάννην καὶ τοὺς ἐν Αὐστρίᾳ ἀπογόνους αὐτοῦ. Περὶ τοῦ τετάρτου υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Γεωργίου, τοῦ Ἰωάννου, σημειοῖ ὁ κ. Α. Σιγάλας (σελ. 168) ὅτι ὁ Γεώργιος ἐγκατέλειπεν τὰ ἐν τῇ Σαζωνίᾳ τότε ἀκμάζοντα ἐργοστάσιά του εἰς τοὺς δύο ἀδελφούς αὐτοῦ Θεόδωρον καὶ τὸν τελευταίως ἐκ Κοζάνης ἐλθόντα νεώτερον Ἰωάννην, αὐτὸς δὲ ἐγκατεστάθῃ εἰς τὴν Βιέννην.

Ὁ Ἰωάννης οὗτος ἐγεννήθη ἐν Κοζάνῃ τὸ 1754 ἐνυμφεῦθη δὲ τὴν Περίστερα Ἰωάννου Σταμάτη ἐκ Κοζάνης, γεννηθεῖσαν τὸ 1730. Σχετικὰς πληροφορίας ἔχομεν ἐξ ἐγγράφου τῆς Μητροπόλεως Κοζάνης τοῦ 1842, ἀποσταλέντος εἰς τὴν Αὐστρίαν, ὡς φαίνεται, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συγγενῶν του. Τοῦ ἐγγράφου τούτου σώζεται ἀντίγραφον εἰς τὸν «Κώδικα τῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Κοζάνης» σελ. 70. (Πρβλ. Ἀ. Σιγάλα, Ἀρχεῖα καὶ Βιβλιοθήκαι Δυτικῆς Μακεδονίας σελ. 76 ἀρ. 9.) Κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο παραθέτομεν ἐνταῦθα τὸ κείμενον τοῦ ἐγγράφου.

1842.

Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Βενιαμὶν Ἐπιβεβαιοῖ

Ἡ ἐμὴ ταπεινότης διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς Ἀρχιερατικοῦ γράμματος δηλοποιεῖ καὶ διαβεβαioῖ ὅτι: Α) Ἡ Περίστερα καὶ Μπεήνα γνήσιαι θυγατέρες τοῦ Ἰωάννου Σταμάτη καὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας, ἐγεννήθησαν ἐνταῦθα, ἡ μὲν τῷ Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τριακοστῷ κατὰ μῆνα Φεβρουάριον βαπτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἱερέως Ἰωάννου τοῦ Νομοφύλακος κατὰ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα καὶ τῇ 20ῃ τοῦ αὐτοῦ Φεβρουαρίου, ἡ δὲ Μπεήνα, τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τριακοστῷ τρίτῳ, κατὰ μῆνα Ἰουλίον βαπτισθεῖσα παρὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ Νικολάου τῇ 10ῃ τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου ἀναδεχθεῖσας ἀμφοτέρως παρὰ τοῦ Ἀθανασίου Νικολάου, καθ' ἃ ἐστὶ ἰδεῖν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα κώδικος Σελ. 103 καὶ 110.

Β) Ὅτι ἡ Ἀναστασία Μαλαμήτζα θυγάτηρ γνήσια τοῦ Μαλαμήτζα, καὶ τῆς κατὰ νόμον νομίμου αὐτοῦ συζύγου Μαρίας, ἐγεννήθη ἐνταῦθα τῷ χιλιο-